

Riksarkivets yttrande över betänkandet Folkbokföringsverksamhet, biometri och brottsbekämpning (SOU 2025:75)

Folkbokföringsuppgifter har en avgörande funktion för att dagens samhälle ska fungera väl. Det är därför av stor betydelse att sådan samhällsviktig information är riktig. Riksarkivet ser positivt på förslagen i betänkandet som syftar till att säkerställa korrekta folkbokföringsuppgifter.

Riksarkivet ser också positivt på att förslagen om ändring i folkbokföringslagen (1991:481) och lagen (2022:1697) om samordningsnummer inte innehåller gallringsbestämmelser. Riksarkivet föreslår dock att begreppet *längsta tid för lagring* ersätts av begreppet *längsta tid för behandling*.

26.6.1 Längsta tid för lagring och användning

Riksarkivet ser positivt på att föreslagen reglering inte innehåller bestämmelser om gallring (s. 58-59 och s. 74-75) och att det därigenom görs en tydlig uppdelning mellan arkivrättsliga bestämmelser och dataskyddsbestämmelser. Riksarkivet invänder dock mot att de föreslagna bestämmelserna i 26 f-i och 30 a §§ lag om ändring i folkbokföringslagen och föreslagna 4 c-f §§ lag om ändring i lagen om samordningsnummer reglerar längsta tid för *lagring*. Riksarkivet föreslår att begreppet *lagring* ersätts med längsta tid för *behandling*.

Den föreslagna regleringen av längsta tid för lagring avviker från hur detta i andra fall regleras. Enligt Riksarkivets uppfattning blir regleringen delvis missvisande eftersom det framstår som att uppgiften först får lagras under tio år och därefter bevaras för arkivändamål. Även behandling för enbart arkivändamål innebär lagring, om än på en avskild yta. Sådan lagring kan också ske hos insamlande myndighet och kräver inte ett direkt överlämnande till Riksarkivet.

Riksarkivet föreslår att bestämmelserna ska innehålla en angiven längsta tid för behandling, i stället för en längsta tid för lagring. En sådan ordning skulle också vara förenlig med det förslag till folkbokföringsdatalag som presenterats i SOU 2023:100. Det finns då inte heller skäl att i lag ange att fortsatt behandling får ske för arkivändamål, eftersom det redan följer av dataskyddsförordningen (jfr SOU 2023:100 s. 877 ff.). Även arkiveringsbegreppet i 26 g § andra stycket lag om ändring i folkbokföringslagen riskerar att bli missvisande eftersom tidpunkten för

arkivering följer av 3 § arkivlagen och inte ändamålsregleringen i dataskyddsförordningen.

Riksarkivet vill i sammanhanget lyfta fram att det är en skillnad att i författning ange en gallringsfrist (då uppgiften efter angiven tid ska förstöras) och att ange en längsta tid för behandling (eller lagring som i aktuellt fall). Den senare regleringen innebär att det inte kommer ske någon förstöring av uppgiften utan bevarande kan ske enligt arkivlagen. En gallringsbestämmelse kräver ett bevarandebeslut från Riksarkivet för att uppgiften ska kunna bevaras.

Beslut i detta ärende har fattats av riksarkivarie Karin Åström Iko efter föredragning av utredare Monika Jansson. Vid ärendets slutliga beredning har chefsjurist och avdelningschef Jens Västberg samt enhetschef Fredrik Lindberg deltagit.

Karin Åström Iko

Monika Jansson